

ΝΕΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ ΝΕΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΟΠΩΣ ΕΧΟΥΝ ΑΝΑΡΤΗΘΕΙ ΣΤΟ

dimosiadiavoulefsi.wordpress.com/

**Σημείωση: προσωρινά έχει ακολουθηθεί η αρίθμηση - ταξινόμηση
του ισχύοντος Συντάγματος.**

Περιεχόμενα

- Άρθρο 1-2: Μορφή του πολιτεύματος
- Άρθρο 4-25: Ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα
- Άρθρο 26-29: Σύνταξη της Πολιτείας
- Άρθρα 30-50: Πρόεδρος της Δημοκρατίας
- Άρθρα 51-80: Βουλή
- Άρθρο 81-86 : Κυβέρνηση
- Άρθρο 87-100 : Δικαστική εξουσία
- Άρθρο 101-104 : Διοίκηση
- Άρθρο 106-120 : Ειδικές Τελικές και Μεταβατικές Διατάξεις

Μορφή του Πολιτεύματος

Άρθρο 1: Μορφή του πολιτεύματος

1. Το πολίτευμα της Ελλάδας είναι Δημοκρατία.
2. Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία, η οποία υλοποιείται σύμφωνα με τους όρους του Συντάγματος.
3. Όλες εξουσίες πηγάζουν από το λαό και ασκούνται από το λαό μέσα από εκλογές, δημοψηφίσματα και μέσω των οργάνων της νομοθετικής, εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας, όπως ορίζει το παρόν Σύνταγμα.
Κάθε πρόσωπο που ασκεί στο όνομα του λαού κρατική εξουσία λογοδοτεί ενώπιον του λαού.
Η ψήφος κάθε πολίτη έχει ίση αξία μετά των υπολοίπων και δεν επιτρέπεται με οποιονδήποτε νόμο να αλλοιωθεί η ισοδυναμία αυτή.

Άρθρο 2 : Πρωταρχικές υποχρεώσεις της πολιτείας

1. Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση του Κράτους.
2. Η Ελλάδα, ακολουθώντας τους γενικά αναγνωρισμένους κανόνες του διεθνούς δικαίου, επιδιώκει την εμπέδωση της ειρήνης, της δικαιοσύνης, καθώς και την ανάπτυξη των φιλικών σχέσεων μεταξύ των λαών και των κρατών.

Ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα

Άρθρο 4: Ισότητα των Ελλήνων

1. Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου, ανεξαρτήτως δημοσίων ή ιδιωτικών αξιωμάτων που κατέχουν.
2. Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις.
3. Έλληνες πολίτες είναι όσοι έχουν τα προσόντα που ορίζει ο νόμος. Επιτρέπεται να αφαιρεθεί η ελληνική ιθαγένεια μόνο σε περίπτωση που κάποιος απέκτησε εκούσια άλλη ιθαγένεια ή που ανέλαβε σε ξένη χώρα υπηρεσία αντίθετη προς τα εθνικά συμφέροντα, με τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία που προβλέπει ειδικότερα ο νόμος.
4. Μόνο Έλληνες πολίτες είναι δεκτοί σε όλες τις δημόσιες λειτουργίες, εκτός από τις εξαιρέσεις που εισάγονται με ειδικούς νόμους.
5. Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους.
6. Κάθε Έλληνας που μπορεί να φέρει όπλα είναι υποχρεωμένος να συντελεί στην άμυνα της Πατρίδας. Με ειδικό νόμο μπορεί να προβλέπεται η υποχρεωτική προσφορά άλλων υπηρεσιών, εντός ή εκτός των ενόπλων δυνάμεων (εναλλακτική θητεία), από όσους έχουν τεκμηριωμένη αντίρρηση συνείδησης για την εκτέλεση ένοπλης ή γενικά στρατιωτικής υπηρεσίας.
7. Τίτλοι ευγένειας ή διάκρισης ούτε απονέμονται ούτε αναγνωρίζονται σε Έλληνες πολίτες.

Άρθρο 5: Ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, προσωπική ελευθερία

1. Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα, τους νόμους ή τα χρηστά ήθη.
2. Όλοι όσοι βρίσκονται στην Ελληνική Επικράτεια απολαμβάνουν την απόλυτη προστασία της ζωής, της τιμής και της ελευθερίας τους, χωρίς διάκριση εθνικότητας, φυλής, γλώσσας και θρησκευτικών ή πολιτικών πεποιθήσεων. Εξαιρέσεις επιτρέπονται στις περιπτώσεις που προβλέπει το διεθνές δίκαιο.
Απαγορεύεται η έκδοση αλλοδαπού που διώκεται για τη δράση του υπέρ της ελευθερίας.
3. Η προσωπική ελευθερία είναι απαραβίαστη. Κανένας δεν καταδιώκεται ούτε συλλαμβάνεται ούτε φυλακίζεται ούτε με οποιονδήποτε άλλο τρόπο περιορίζεται, παρά μόνο όταν και όπως ορίζει ο νόμος.

4. Απαγορεύονται ατομικά διοικητικά μέτρα που περιορίζουν σε οποιονδήποτε Έλληνα την ελεύθερη κίνηση ή εγκατάσταση στη Χώρα, καθώς και την ελεύθερη έξοδο και είσοδο σ' αυτήν, εκτός των μέτρων που επιβάλλονται για την προστασία της δημόσιας υγείας ή της υγείας ασθενών, σύμφωνα με ειδικό νόμο.

Τέτοιου περιεχομένου περιοριστικά μέτρα, εκτός των περιπτώσεων που αφορούν θέματα υγείας, είναι δυνατόν να επιβληθούν μόνο είτε ως περιοριστικοί όροι εξ αιτίας ποινικής δίωξης είτε ως παρεπόμενη ποινή με απόφαση ποινικού δικαστηρίου, σε εξαιρετικές περιπτώσεις ανάγκης και μόνο για την πρόληψη αξιόποινων πράξεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του ποινικού δικαίου.

5. Καθένας έχει δικαίωμα στην προστασία της υγείας και της γενετικής του ταυτότητας. Τα σχετικά με την προστασία κάθε προσώπου έναντι των βιοϊατρικών παρεμβάσεων ορίζονται με ειδικό νόμο.

Άρθρο 8: Δικαίωμα νόμιμου δικαστή

Κανένας δεν στερείται χωρίς τη θέλησή του το δικαστή που του έχει ορίσει ο νόμος.

Δικαστικές επιτροπές και έκτακτα δικαστήρια, με οποιοδήποτε όνομα, δεν επιτρέπεται να συσταθούν.

Άρθρο 9: Άσυλο της κατοικίας

1. Η κατοικία του καθενός είναι άσυλο. Η ιδιωτική και οικογενειακή ζωή του ατόμου είναι απαραβίαστη. Καμία έρευνα δεν γίνεται σε κατοικία, παρά μόνο όταν και όπως ορίζει ο ποινικός νόμος και πάντοτε με την παρουσία εκπροσώπων της δικαστικής εξουσίας.

2. Οι παραβάτες της προηγούμενης διάταξης τιμωρούνται για παραβίαση του οικιακού ασύλου και για κατάχρηση εξουσίας και υποχρεούνται σε πλήρη αποζημίωση του παθόντος, όπως ορίζει ο ποινικός νόμος.

Σύνταξη της Πολιτείας

Άρθρο 26: Διάκριση των εξουσιών

1. Η νομοθετική εξουσία ασκείται από το λαό μέσω δημοψηφισμάτων και τη Βουλή μέσω των νόμων. Ο Πρόεδρος του Κράτους επικυρώνει τους νόμους και εκδίδει τα προβλεπόμενα από το Σύνταγμα και τους νόμους Προεδρικά Διατάγματα

2. Η εκτελεστική εξουσία ασκείται από τον Πρόεδρο του Κράτους και την Κυβέρνηση.

3. Η ανεξάρτητη από τις δύο άλλες εξουσίες δικαστική εξουσία ασκείται από τα δικαστήρια, οι αποφάσεις, των οποίων εκτελούνται στο όνομα του Ελληνικού Λαού.

Άρθρο 27: Μεταβολή στα όρια της Επικράτειας

1. Καμία μείωση των ορίων της Επικράτειας δεν επιτρέπεται, εκτός των περιπτώσεων ειδικών συνθηκών και πάντα κατόπιν δημοψηφίσματος.

Αύξηση των ορίων της Επικράτειας μπορεί να γίνει με νόμο που ψηφίζεται από την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών.

2. Χωρίς νόμο, που ψηφίζεται με την απόλυτη πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των βουλευτών, δεν είναι δεκτή στην Ελληνική Επικράτεια ξένη στρατιωτική δύναμη ούτε μπορεί να διαμένει σ' αυτήν ή να περάσει μέσα από αυτή.

Άρθρο 28: Κανόνες του διεθνούς δικαίου και διεθνείς οργανισμοί

1. Οι γενικά παραδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου. Η εφαρμογή των κανόνων του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συμβάσεων στους αλλοδαπούς τελεί πάντοτε υπό τον όρο της αμοιβαιότητας.

2. Για να εξυπηρετηθεί σπουδαίο εθνικό συμφέρον και να προαχθεί η συνεργασία με άλλα κράτη, μπορεί να αναγνωρισθούν, με συνθήκη ή συμφωνία, σε όργανα διεθνών οργανισμών αρμοδιότητες που προβλέπονται από το Σύνταγμα. Για την κύρωση αυτής της συνθήκη ή συμφωνίας απαιτείται δημοψήφισμα.

3. Η Ελλάδα προβαίνει ελεύθερα, με νόμο που ψηφίζεται από την πλειοψηφία των δύο τρίτων του όλου αριθμού των βουλευτών, σε περιορισμούς ως προς την άσκηση της εθνικής κυριαρχίας της,

εφόσον αυτό υπαγορεύεται από σπουδαίο εθνικό συμφέρον, δεν θίγει τα δικαιώματα του ανθρώπου και τις βάσεις του δημοκρατικού πολιτεύματος και γίνεται με βάση τις αρχές της ισότητας και με τον όρο της αμοιβαιότητας.

Άρθρο 29: Πολιτικά κόμματα

1. Έλληνες πολίτες που έχουν το εκλογικό δικαίωμα μπορούν ελεύθερα να ιδρύουν και να συμμετέχουν σε πολιτικά κόμματα.

2. Το κράτος οφείλει να αντιμετωπίζει ως ισότιμα όλα τα κόμματα και να διασφαλίζει την συμμετοχή όλων στην πολιτική ζωή, έτσι ώστε οι πολίτες να πληροφορούνται συνεχώς για τις θέσεις τους. Οφείλει δε να εξασφαλίζει την ισηγορία μεταξύ όλων των κομμάτων στα δημόσια Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

3. Τα κόμματα οφείλουν να τηρούν το παρόν Σύνταγμα και τους νόμους του κράτους. Η εσωτερική οργάνωση και λειτουργία τους οφείλει να ακολουθεί τις δημοκρατικές αρχές. Ιδίως, οφείλουν να λειτουργούν βάσει καταστατικού εγκεκριμένου από τα μέλη τους, το οποίο θα κατατεθεί στον Άρειο Πάγο, να επιλέγουν υποχρεωτικά απευθείας από τα μέλη τους, δια ψηφοφορίας ή δια κληρώσεως, τους εκπροσώπους τους, τους υποψήφιους για το βουλευτικό ή για άλλα αιρετά αξιώματα και να αποφασίζουν για το πρόγραμμα και τις θέσεις τους με ψηφοφορία μεταξύ των μελών τους.

Τα μέλη των κομμάτων έχουν το δικαίωμα να προσφεύγουν στα αρμόδια δικαστήρια για την πιστή τήρηση του Συντάγματος, των νόμων και του καταστατικού τους, καθώς και κατά αποφάσεως διαγραφής τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του ειδικού νόμου για τα πολιτικά κόμματα.

4. Τα κόμματα είναι υποκείμενα δικαιωμάτων και υποχρεώσεων και οφείλουν να δίνουν λόγο δημόσια για την προέλευση των οικονομικών πόρων και της περιουσίας τους, το σύνολο δε των περιουσιακών τους στοιχείων τίθεται σε δημόσια θέα στο διαδίκτυο, καθώς επίσης οι χορηγίες που έγιναν προς αυτά, ονομαστικά και κατά ποσόν ή αξία και επιπλέον πλήρη κατάλογο των λειτουργικών και εκλογικών δαπανών τους.

Ο επίσημος έλεγχος των οικονομικών των κομμάτων διενεργείται από ειδικό τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου η σύνθεση του οποίου προκύπτει κατόπιν κληρώσεως μεταξύ των μελών του δικαστηρίου αυτού.

Ο έλεγχος της προηγούμενης παραγράφου είναι δημόσιος ώστε να μπορεί να περιέλθει σε γνώση των πολιτών και δεν υπόκειται σε κανένος είδους απόρρητο.

Παράβαση των κανόνων διαφάνειας των οικονομικών των κομμάτων που ορίζονται ανωτέρω, επιφέρει τις κυρώσεις που προβλέπει ο ειδικός νόμος για τα πολιτικά κόμματα.

5. Απαγορεύονται απολύτως οι οποιασδήποτε μορφής εκδηλώσεις υπέρ ή κατά πολιτικού κόμματος στους δικαστικούς λειτουργούς και σε όσους υπηρετούν στις ένοπλες δυνάμεις και στα σώματα ασφαλείας. Απαγορεύονται απολύτως οι οποιασδήποτε μορφής εκδηλώσεις υπέρ ή κατά πολιτικού κόμματος, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, στους υπαλλήλους του Δημοσίου, οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή δημόσιων επιχειρήσεων ή επιχειρήσεων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή επιχειρήσεων η διοίκηση των οποίων ορίζεται άμεσα ή έμμεσα από το Δημόσιο με διοικητική πράξη ή ως μέτοχο.

Πρόεδρος της Δημοκρατίας

Άρθρο 30

1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι ταυτόχρονα ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης και ο επικεφαλής της Εκτελεστικής Εξουσίας. Εκλέγεται απευθείας από το λαό, όπως ορίζει το άρθρο 32.

2. Ομού μετά του Προέδρου εκλέγεται και Αντιπρόεδρος, οι αρμοδιότητες του οποίου ορίζονται στο άρθρο 34 του παρόντος.

3. Τα αξιώματα του Προέδρου και του Αντιπροέδρου είναι ασυμβίβαστα με οποιοδήποτε άλλο αξίωμα, θέση ή έργο.

Άρθρο 31: Προσόντα εκλογιμότητας

Πρόεδρος της Δημοκρατίας καθώς και Αντιπρόεδρος μπορεί να εκλεγεί μόνον γεννημένος Έλληνας πολίτης, έχει δε από πατέρα ή μητέρα ελληνική καταγωγή, διαθέτει μόνο ελληνική υπηκοότητα, έχει συμπληρώσει το τριακοστό έτος της ηλικίας του και έχει τη νόμιμη ικανότητα του εκλέγειν.

Άρθρο 32: Εκλογή

1. Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκλέγεται εκείνος εκ των συνυποψηφίων που έλαβε την απόλυτη πλειοψηφία.
Σε περίπτωση που κανείς υποψήφιος δεν συγκέντρωσε τον απόλυτο αριθμό των ψήφων, η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται μετά από μία εβδομάδα μεταξύ των δύο πρώτων που σχετικώς πλειοψήφησαν έναντι των υπολοίπων.
2. Οι εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας διενεργείται δύο μήνες πριν τη λήξη της θητείας του απερχόμενου Προέδρου.
Η προεδρική περίοδος αρχίζει από την ορκωμοσία του Προέδρου.
3. Η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας γίνεται σε κάθε περίπτωση για πλήρη θητεία.
Επανεκλογή του ίδιου προσώπου επιτρέπεται μια φορά μόνο.
Σε περίπτωση πολέμου, η προεδρική θητεία παρατείνεται έως τη λήξη του.
4. Υποψήφιος Πρόεδρος είναι το πρόσωπο εκείνο που προτείνεται από δέκα (10) βουλευτές ή από είκοσι χιλιάδες (20.000) πολίτες.

Άρθρο 33: Έναρξη θητείας, όρκος, χορηγία

1. Ο εκλεγείς Πρόεδρος της Δημοκρατίας αναλαμβάνει την άσκηση των καθηκόντων του από την επομένη της ημέρας που έληξε η θητεία του απερχόμενου Προέδρου.
2. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, πριν αναλάβει την άσκηση των καθηκόντων του, δίνει ενώπιον της Βουλής τον ακόλουθο όρκο:
«Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαίρετης Τριάδας να φυλάσσω το Σύνταγμα και του νόμους, να μεριμνώ για την πιστή τους τήρηση, να υπερασπίζω την εθνική ανεξαρτησία και την ακεραιότητα της Χώρας, να προστατεύω τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των Ελλήνων και να υπηρετώ το γενικό συμφέρον και την πρόοδο του Ελληνικού Λαού».
3. Ειδικός νόμος ορίζει την αμοιβή που καταβάλλεται στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και στον Αντιπρόεδρο, καθώς και τη λειτουργία των υπηρεσιών που οργανώνονται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 34: Αναπλήρωση

1. Σε περίπτωση οριστικής αδυναμίας του Προέδρου της Δημοκρατίας, να εκπληρώσει τα καθήκοντά του, καθώς επίσης και σε περίπτωση που ο Πρόεδρος παραιτηθεί, πεθάνει ή κηρυχθεί έκπτωτος κατά τις διατάξεις του Συντάγματος, τη θέση του αναλαμβάνει ο Αντιπρόεδρος.
2. Τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, όταν απουσιάζει στο εξωτερικό περισσότερο από δέκα ημέρες, αναπληρώνει ο Αντιπρόεδρος.
3. Σε περίπτωση αδυναμίας και του Αντιπροέδρου να ασκήσει τα καθήκοντά του για τους ίδιους ανωτέρω λόγους, καθήκοντα Προέδρου της Δημοκρατίας, μέχρι τη λήξη της θητείας του αδυνατούντος Προέδρου, αναλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής.
Στην τελευταία περίπτωση ο Πρόεδρος της Βουλής παύει αυτόματα να κατέχει το αξίωμα αυτό, καθώς και την ιδιότητα του βουλευτή, τη θέση του οποίου καταλαμβάνει ο πρώτος επιλαχών βουλευτής της περιφέρειάς του.

Άρθρα 35, 38, 39, 41, 46: Καταργούνται.

Άρθρο 36: Διεθνής παραστάτης, διεθνείς συνθήκες

1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, εκπροσωπεί διεθνώς το Κράτος, κηρύσσει πόλεμο, συνομολογεί συνθήκες ειρήνης, συμμαχίας, οικονομικής συνεργασίας και συμμετοχής σε διεθνείς οργανισμούς ή ενώσεις, και τις φέρνει στη Βουλή προς έγκριση με νόμο εντός μηνός από την ενέργεια ή την υπογραφή τους.
2. Η κύρωση διεθνών συνθηκών δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο νομοθετικής εξουσιοδότησης.

Άρθρο 37: Διορισμός Κυβέρνησης

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας διορίζει και παύει τα μέλη της κυβέρνησης και συντονίζει και κατευθύνει τις ενέργειές της στα πλαίσια του παρόντος Συντάγματος και των νόμων.

Άρθρο 40: Σύγκληση της Βουλής, Αναστολή εργασιών

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δύναται να συγκαλεί τη Βουλή εκτάκτως όταν συντρέχουν κατά την κρίση του ειδικές, εξαιρετικές ή επείγουσες περιστάσεις.

Άρθρο 42: Έκδοση και δημοσίευση των νόμων

1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκδίδει και δημοσιεύει τους νόμους που έχουν ψηφιστεί από τη Βουλή μέσα σε ένα μήνα από την ψήφισή τους. Μέσα στην προθεσμία που προβλέπεται στο προηγούμενο εδάφιο, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί να αναπέμψει στη Βουλή νομοσχέδιο που έχει ψηφιστεί από αυτήν, εκθέτοντας και τους λόγους της αναπομπής.
2. Πρόταση νόμου ή νομοσχέδιο που έχει αναπεμφθεί από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας στη Βουλή εισάγεται στην Ολομέλειά της και, αν επιψηφιστεί και πάλι με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είτε το εκδίδει και το δημοσιεύει υποχρεωτικά μέσα σε δέκα ημέρες από την επιψήφισή του, είτε προσφεύγει στο λαό προκηρύσσοντας δημοψήφισμα για την έγκριση ή την απόρριψή του.

Άρθρο 43: Έκδοση διαταγμάτων

1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκδίδει τα διατάγματα που είναι αναγκαία για την εκτέλεση των νόμων και δεν μπορεί ποτέ να αναστείλει την εφαρμογή τους ούτε να εξαιρέσει κανέναν από την εκτέλεσή τους.
2. Ύστερα από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού επιτρέπεται η έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων, με ειδική εξουσιοδότηση νόμου ψηφισμένου από την ολομέλεια της Βουλής και μέσα στα όριά της.

Άρθρο 44: Πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, δημοψηφίσματα, διαγγέλματα

1. Σε έκτακτες περιπτώσεις εξαιρετικά επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί να εκδίδει πράξεις νομοθετικού περιεχομένου. Οι πράξεις αυτές υποβάλλονται στη Βουλή για κύρωση, μέσα σε τριάντα ημέρες από την έκδοσή τους ή μέσα σε τριάντα ημέρες από τη σύγκληση της Βουλής σε σύνοδο. Αν δεν υποβληθούν στη Βουλή μέσα στις προαναφερόμενες προθεσμίες ή αν δεν εγκριθούν από αυτή μέσα σε ένα μήνα από την υποβολή τους, παύουν να ισχύουν στο εξής.
2. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προκηρύσσει με διάταγμα δημοψήφισμα για κρίσιμα κατά την άποψή του θέματα. Δημοψήφισμα προκηρύσσεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας με διάταγμα και για ψηφισμένα νομοσχέδια που ρυθμίζουν σοβαρό κατά την κρίση του ζήτημα.
3. Δημοψήφισμα προκηρύσσεται υποχρεωτικά από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, όταν το ζητήσουν ενυπογράφως διακόσιες χιλιάδες (200.000) πολίτες για την περίπτωση αναθεώρησης του Συντάγματος και εκατό χιλιάδες (100.000) πολίτες για την περίπτωση θέσπισης ή τροποποίησης ή κατάργησης νόμου.
4. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας σε εξαιρετικές περιστάσεις, που εκείνος κρίνει, μπορεί να απευθύνει προς το Λαό διαγγέλματα.
Υποχρεωτικά το πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε Ιανουαρίου θα πρέπει να δίνει λόγο στο λαό με διάγγελμα για τα πεπραγμένα της προηγούμενου έτους, καθώς και να προαναγγέλλει τα βασικά θέματα που αφορούν το πρόγραμμα του επόμενου έτους.

Άρθρο 45: Αρχηγός των Ενόπλων Δυνάμεων

1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι αρχηγός των Ενόπλων Δυνάμεων της Χώρας και ασκεί τη διοίκησή τους, σύμφωνα με ειδικό προς τούτο νόμο. Απονέμει επίσης του βαθμούς σε όσους υπηρετούν σ' αυτές, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις απονομής που προβλέπει ειδικός νόμος.
2. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας απονέμει τα προβλεπόμενα παράσημα σύμφωνα με τις διατάξεις του σχετικού νόμου.

Άρθρο 47: Χάρη και αμνηστία

1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έχει το δικαίωμα, ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης και γνώμη συμβουλίου που συγκροτείται κατά πλειοψηφία από δικαστές, να χαρίζει, μετατρέπει ή μετριάζει τις ποινές που επιβάλλουν τα δικαστήρια, καθώς και να αίρει τις κάθε είδους νόμιμες συνέπειες ποινών που έχουν επιβληθεί και εκτιθεί.
2. Αμνηστία παρέχεται μόνο για πολιτικά εγκλήματα, με νόμο που ψηφίζεται από την Ολομέλεια της Βουλής με πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των Βουλευτών.
3. Αμνηστία για κοινά εγκλήματα δεν παρέχεται ούτε με νόμο.

Άρθρο 49: Ευθύνη, κατηγορία, δίκη

1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ευθύνεται, όπως οι απλοί πολίτες για κάθε πράξη, τόσο κατά την άσκηση των καθηκόντων του, όσο και εκτός αυτής, επιπρόσθετα δε για έσχατη προδοσία ή παραβίαση, με πρόθεση, του Συντάγματος.
2. Αφότου παραπεμφθεί σε δίκη ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας για έσχατη προδοσία ή παραβίαση, με πρόθεση, του Συντάγματος, απέχει από την άσκηση των καθηκόντων του και αναπληρώνεται από τον Αντιπρόεδρο.

Άρθρο 50: Τεκμήριο Αρμοδιότητας

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν έχει άλλες αρμοδιότητες παρά μόνο όσες του απονέμουν ρητά το Σύνταγμα και οι νόμοι που είναι σύμφωνοι μ' αυτό.

Βουλή

Άρθρο 51: Εκλογή Βουλευτών, εκλογικό δικαίωμα

1. Ο αριθμός των Βουλευτών ορίζεται με νόμο, δεν μπορεί όμως να είναι μικρότερος από διακόσιους ούτε μεγαλύτερος από τριακόσιους.
2. Οι βουλευτές αντιπροσωπεύουν το λαό.
3. Οι βουλευτές εκλέγονται με άμεση, καθολική και μυστική ψηφοφορία από τους πολίτες που έχουν εκλογικό δικαίωμα, σύμφωνα με ειδικό νόμο που ορίζει τις προϋποθέσεις. Ο νόμος δεν μπορεί να περιορίσει το εκλογικό δικαίωμα παρά μόνο αν δεν έχει συμπληρωθεί το κατώτατο όριο ηλικίας ή για ανικανότητα δικαιοπραξίας ή ως συνέπεια αμετάκλητης ποινικής καταδίκης για ορισμένα εγκλήματα.
4. Οι βουλευτικές εκλογές διενεργούνται ταυτόχρονα σε ολόκληρη την Ελληνική Επικράτεια καθώς και στο εξωτερικό για τους Έλληνες κατοίκους του εξωτερικού. Νόμος ρυθμίζει τα σχετικά με την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος από τους εκλογείς που βρίσκονται έξω από την Επικράτεια. Ως προς τους εκλογείς αυτούς η αρχή της ταυτόχρονης διενέργειας των εκλογών δεν κωλύει την άσκηση του εκλογικού τους δικαιώματος με επιστολική ψήφο ή άλλο πρόσφορο μέσο, εφόσον η καταμέτρηση και η ανακοίνωση των αποτελεσμάτων διενεργείται όποτε αυτό γίνεται και σε ολόκληρη την Επικράτεια.
5. Η άσκηση του εκλογικού δικαιώματος είναι υποχρεωτική.

Άρθρο 52: Ελεύθερη εκδήλωση της λαϊκής θέλησης

Η ελεύθερη και ανόθευτη εκδήλωση της λαϊκής θέλησης, ως έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας, τελεί υπό την εγγύηση όλων των λειτουργιών της Πολιτείας, που έχουν υποχρέωση να τη διασφαλίζουν σε κάθε περίπτωση. Οι ποινικές κυρώσεις κατά των παραβατών της διάταξης αυτής ορίζονται με ειδικό νόμο.

Άρθρο 53: Βουλευτική Περίοδος

1. Οι βουλευτές εκλέγονται για τέσσερα συνεχή έτη που αρχίζουν από την ημέρα των γενικών εκλογών. Απαγορεύεται η εκλογή του ιδίου προσώπου για περισσότερες από δύο θητείες.
2. Ο μισός αριθμός των βουλευτών εκλέγεται στο μέσον της θητείας των υπολοίπων.
3. Σε περίπτωση πολέμου η βουλευτική περίοδος παρατείνεται σε όλη τη διάρκειά του. Αν η Βουλή έχει διαλυθεί, η διενέργεια των εκλογών αναστέλλεται ωσότου τελειώσει ο πόλεμος, ανακαλείται δε αυτοδικαίως η Βουλή που έχει διαλυθεί έως το τέλος του.

Άρθρο 54: Εκλογικό σύστημα, εκλογικές περιφέρειες, Βουλευτές Επικρατείας

1. Πάγιο εκλογικό σύστημα για την εκλογή των βουλευτών είναι το σύστημα της απλής αναλογικής.
2. Οι εκλογικές περιφέρειες ορίζονται με νόμο που ψηφίζεται με την πλειοψηφία των δύο τρίτων του όλου αριθμού των βουλευτών.
3. Ο αριθμός των βουλευτών κάθε εκλογικής περιφέρειας ορίζεται με προεδρικό διάταγμα, με βάση το νόμιμο πληθυσμό της περιφέρειας που προκύπτει, σύμφωνα με την τελευταία απογραφή, από τους εγγεγραμμένους στα οικεία δημοτολόγια, όπως νόμος ορίζει. Τα αποτελέσματα της απογραφής

θεωρείται ότι έχουν δημοσιευθεί με βάση τα στοιχεία της αρμόδιας υπηρεσίας μετά την πάροδο ενός έτους από την τελευταία ημέρα διεξαγωγής της.

Άρθρο 55: Προσόντα εκλογιμότητας

1. Για να εκλεγεί κανείς βουλευτής απαιτείται να είναι Έλληνας πολίτης, να έχει τη νόμιμη ικανότητα να εκλέγει, να έχει συμπληρώσει το εικοστό πέμπτο έτος της ηλικίας του κατά την ημέρα της εκλογής και να έχει εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις ή να έχει απαλλαγεί νόμιμα.
2. Βουλευτής που στερήθηκε κάποιο από τα παραπάνω προσόντα εκπίπτει αυτοδικαίως από το βουλευτικό αξίωμα.

Άρθρο 56: Καταργείται.

Άρθρο 57: Ασυμβίβαστα έργα

1. Η ιδιότητα του βουλευτή είναι ασυμβίβαστη με οποιοδήποτε άλλο δημόσιο αξίωμα ή θέση.
2. Βουλευτής δεν μπορεί να είναι ταυτόχρονα και μέλος της κυβέρνησης.
3. Τα καθήκοντα του βουλευτή είναι ασυμβίβαστα με τα έργα ή την ιδιότητα του ιδιοκτήτη ή εταίρου ή μετόχου ή διοικητή ή διαχειριστή ή μέλους του διοικητικού συμβουλίου ή γενικού διευθυντή ή των αναπληρωτών τους επιχείρησης, η οποία:
 - α) Αναλαμβάνει έργα ή μελέτες ή προμήθειες του Δημοσίου ή παροχή υπηρεσιών προς το Δημόσιο ή συνάπτει με το Δημόσιο συναφείς συμβάσεις αναπτυξιακού ή επενδυτικού χαρακτήρα.
 - β) Απολαμβάνει ειδικών προνομίων.
 - γ) Κατέχει ή διαχειρίζεται ραδιοφωνικό ή τηλεοπτικό σταθμό ή εκδίδει εφημερίδα πανελληνίας κυκλοφορίας.
 - δ) Ασκεί κατά παραχώρηση δημόσια υπηρεσία ή δημόσια επιχείρηση ή επιχείρηση κοινής ωφέλειας.
 - ε) Μισθώνει για εμπορικούς λόγους ακίνητα του Δημοσίου. Για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής με το Δημόσιο εξομοιώνονται οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, τα άλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα κρατικά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, οι δημόσιες επιχειρήσεις, οι επιχειρήσεις των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και οι άλλες επιχειρήσεις τη διοίκηση των οποίων ορίζει άμεσα ή έμμεσα το Δημόσιο με διοικητική πράξη ή ως μέτοχος. Μέτοχος επιχείρησης που εμπίπτει στους περιορισμούς της παραγράφου αυτής είναι όποιος κατέχει ποσοστό του μετοχικού κεφαλαίου μεγαλύτερο του ένα τοις εκατό. Τα καθήκοντα του βουλευτή είναι επίσης ασυμβίβαστα με την άσκηση οποιουδήποτε επαγγέλματος. Νόμος ορίζει τις δραστηριότητες που είναι συμβατές με το βουλευτικό αξίωμα, καθώς και τα σχετικά με τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά ζητήματα και τον τρόπο επανόδου των βουλευτών στο επάγγελμά τους μετά την απώλεια της βουλευτικής ιδιότητας. Οι δραστηριότητες του προηγούμενου εδαφίου σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να περιλαμβάνουν την ιδιότητα του υπαλλήλου ή του νομικού ή άλλου συμβούλου σε επιχειρήσεις των περιπτώσεων α' έως δ' της παραγράφου αυτής. Η παράβαση των διατάξεων αυτής της παραγράφου συνεπάγεται έκπτωση από το βουλευτικό αξίωμα και ακυρότητα των σχετικών συμβάσεων ή πράξεων, όπως νόμος ορίζει.
4. Βουλευτές που υπάγονται στις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου οφείλουν, μέσα σε οκτώ ημέρες αφότου η εκλογή τους γίνει οριστική, να επιλέξουν με δήλωσή τους μεταξύ του βουλευτικού αξιώματος και των παραπάνω έργων ή ιδιοτήτων. Αν παραλειφθεί αυτή η εμπρόθεσμη δήλωση, εκπίπτουν αυτοδικαίως από το αξίωμα του βουλευτή.
5. Βουλευτές που αποδέχονται οποιαδήποτε από τις ιδιότητες ή τα έργα που αναφέρονται σε αυτό ή στο προηγούμενο άρθρο και που χαρακτηρίζονται ότι αποτελούν κώλυμα για την υποψηφιότητα βουλευτή ή ότι είναι ασυμβίβαστα με το βουλευτικό αξίωμα, εκπίπτουν από το αξίωμα αυτό, όπως νόμος ορίζει.
6. Ειδικός νόμος ορίζει τον τρόπο με τον οποίο συνεχίζονται ή εκκωρούνται ή διαλύονται συμβάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 και έχουν αναληφθεί από βουλευτή ή από επιχείρηση στην οποία αυτός μετείχε πριν από την απόκτηση της βουλευτικής ιδιότητας ή με ασυμβίβαστη προς το αξίωμά του ιδιότητα.

Άρθρο 58: Δικαστικός έλεγχος εκλογών

Ο έλεγχος και η εκδίκαση των βουλευτικών εκλογών, κατά του κύρους των οποίων ασκούνται ενστάσεις που αναφέρονται είτε σε εκλογικές παραβάσεις σχετικές με την ενέργεια των εκλογών είτε σε έλλειψη των νόμιμων προσόντων, ανατίθεται στο Συνταγματικό Δικαστήριο.

Άρθρο 59: Όρκος

1. Οι βουλευτές πριν αναλάβουν τα καθήκοντά τους δίνουν στην αίθουσα συνεδριάσεων της Βουλής και σε δημόσια συνεδρίαση τον ακόλουθο όρκο: «*Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαίρετης Τριάδας να είμαι πιστός στην Πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και να εκπληρώνω ευσυνείδητα τα καθήκοντά μου*».
2. Αλλόθρησκοι ή ετερόδοξοι βουλευτές δίνουν τον ίδιο όρκο σύμφωνα με τον τύπο της δικής τους θρησκείας ή του δικού τους δόγματος.
3. Βουλευτές που ανακηρύσσονται όταν η Βουλή απουσιάζει δίνουν τον όρκο στο Τμήμα της που λειτουργεί.

Άρθρο 60: Δικαίωμα ψήφου, παραίτηση από το αξίωμα

1. Οι βουλευτές έχουν απεριόριστο το δικαίωμα της γνώμης και ψήφου κατά συνείδηση και σε καμία περίπτωση δεν διαγράφονται από το κόμμα τους ούτε εξαναγκάζονται σε παραίτηση από το βουλευτικό αξίωμα εξ αυτού του λόγου.
2. Η παραίτηση από το βουλευτικό αξίωμα είναι δικαίωμα του βουλευτή, συντελείται μόλις ο βουλευτής υποβάλει γραπτή δήλωση στον Πρόεδρο της Βουλής και δεν ανακαλείται.
3. Ο βουλευτής δεν αναλαμβάνει θέση μέλους της κυβέρνησης για την περίοδο που έχει εκλεγεί ακόμα και αν παραιτηθεί από τη βουλευτική του ιδιότητα.

Άρθρο 61: Ανεύθυνο των βουλευτών

Οι βουλευτές δεν διώκονται καθ' οιονδήποτε τρόπο για αγορεύσεις, πολιτικές απόψεις ή ψήφο που διατύπωσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 62: Ακαταδίωκτο των βουλευτών

Με την επιφύλαξη του προηγούμενου άρθρου οι βουλευτές υπάγονται στην δικαιοσύνη όπως οι υπόλοιποι πολίτες. Απαγορεύεται η θέσπιση οποιασδήποτε μορφής ασυλίας τους ή η εξάρτηση της δίωξής τους από άδεια, αναφορά, αίτηση, ή οποιαδήποτε άλλη πράξη της Βουλής ή οποιουδήποτε άλλου σώματος, ή αρχής.

Άρθρο 63: Αποζημίωση, ατέλειες, απουσίες

Οι βουλευτές λαμβάνουν για τις υπηρεσίες τους εύλογης αμοιβής, η οποία πρέπει να είναι ανάλογη προς το λειτούργημά τους και την οικονομική κατάσταση της χώρας, υποκείμενη πλήρως στη φορολογία εισοδήματος.

Κάθε φορά που βουλευτής απουσιάζει αδικαιολόγητα από τις συνεδριάσεις της Βουλής παρακρατείται ανάλογο ποσοστό από την αμοιβή του.

Πέραν της ανωτέρω αμοιβής, η οποία καθορίζεται με νόμο και δημοσιοποιείται υποχρεωτικά στα ΜΜΕ και στην ιστοσελίδα της Βουλής, έτσι ώστε να λαμβάνουν γνώση αυτής οι πολίτες, οι βουλευτές δεν δικαιούνται άλλης παροχής και ίδια να προσλαμβάνουν συμβούλους ή υπαλλήλους με δαπάνες του δημοσίου, ούτε απολαμβάνουν οποιοδήποτε οικονομικό ή άλλο προνόμιο έναντι των υπολοίπων πολιτών. Η συμμετοχή σε επιτροπές της Βουλής δεν αποτελεί αιτία επιπλέον αποζημίωσης των βουλευτών.

Άρθρο 64: Σύνοδος

1. Η Βουλή συνέρχεται αυτοδικαίως κάθε έτος την πρώτη Δευτέρα του Οκτωβρίου σε τακτική σύνοδο για τα ετήσια έργα της.
2. Η διάρκεια της τακτικής συνόδου δεν μπορεί να είναι συντομότερη από οκτώ μήνες. Η τακτική σύνοδος παρατείνεται υποχρεωτικά ώσπου να εγκριθεί ο απολογισμός και ο προϋπολογισμός του επομένου έτους ή να ψηφιστεί ο προβλεπόμενος για τα έσοδα και έξοδα ειδικός νόμος.

Άρθρο 65: Κανονισμός, προεδρείο

1. Η Βουλή ορίζει τον τρόπο της ελεύθερης και δημοκρατικής λειτουργίας της με Κανονισμό, που ψηφίζεται ή τροποποιείται από την Ολομέλεια με αυξημένη πλειοψηφία των δύο τρίτων του όλου αριθμού των βουλευτών και δημοσιεύεται με παραγγελία του Προέδρου της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.
2. Η Βουλή εκλέγει από τα μέλη της τον Πρόεδρο και τα λοιπά μέλη του Προεδρείου, σύμφωνα με τους ορισμούς του Κανονισμού.
3. Ο Πρόεδρος και οι Αντιπρόεδροι εκλέγονται στην αρχή κάθε βουλευτικής περιόδου.

Η Βουλή μπορεί, ύστερα από πρόταση πενήντα βουλευτών, να εκφράσει μομφή κατά του Προέδρου της Βουλής ή μέλους του Προεδρείου, η οποία συνεπάγεται τη λήξη της θητείας του, κατά τους όρους του Κανονισμού της Βουλής.

4. Ο Πρόεδρος της Βουλής διευθύνει τις εργασίες του Σώματος, μεριμνά για τη διασφάλιση της ανεμπόδιστης διεξαγωγής των εργασιών του, την κατοχύρωση της ελεύθερης γνώμης και έκφρασης των βουλευτών, και την τήρηση της τάξης. Ο Πρόεδρος μπορεί να λάβει και πειθαρχικά μέτρα σύμφωνα με όσα ορίζει ο Κανονισμός της Βουλής εναντίον κάθε βουλευτή που παρεκτρέπεται.

5. Με τον Κανονισμό μπορεί να συσταθεί στη Βουλή επιστημονική υπηρεσία για την υποβοήθηση του νομοθετικού της έργου.

6. Ο Κανονισμός καθορίζει και την οργάνωση των υπηρεσιών της Βουλής υπό την εποπτεία του Προέδρου, καθώς και όλα όσα αφορούν το προσωπικό της. Οι πράξεις του Προέδρου που αφορούν την πρόσληψη και την υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού της Βουλής υπόκεινται σε προσφυγή ή αίτηση ακύρωσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Άρθρο 66: Συνεδριάσεις

1. Η Βουλή συνεδριάζει δημόσια στο Βουλευτήριο.

2. Τα μέλη της κυβέρνησης έχουν ελεύθερη είσοδο στις συνεδριάσεις της Βουλής και ακούονται όποτε ζητήσουν το λόγο.

3. Η Βουλή και οι κοινοβουλευτικές επιτροπές μπορούν να ζητήσουν την παρουσία του μέλους της κυβέρνησης που είναι αρμόδιος για τα θέματα που συζητούν. Οι κοινοβουλευτικές επιτροπές μπορούν να καλούν οποιοδήποτε πρόσωπο θεωρούν χρήσιμο για το έργο τους, ενημερώνοντας και τον αρμόδιο Υπουργό. Οι κοινοβουλευτικές επιτροπές συνεδριάζουν δημόσια, όπως ορίζεται στον Κανονισμό της Βουλής, μπορούν όμως να διασκεφτούν σε μυστική συνεδρίαση, ύστερα από αίτηση της Κυβέρνησης ή πέντε βουλευτών, αν το αποφασίσει η πλειοψηφία σε μυστική συνεδρίαση. Η κοινοβουλευτική επιτροπή αποφασίζει κατόπιν, αν πρέπει να επαναδιαεξαχθεί η συζήτηση για το ίδιο θέμα σε δημόσια συνεδρίαση.

Άρθρο 67: Πλειοψηφία για τη λήψη απόφασης

Η Βουλή δεν μπορεί να αποφασίσει χωρίς την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων μελών, που όμως ποτέ δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το ήμισυ του όλου αριθμού των βουλευτών.

Σε περίπτωση ισοψηφίας επαναλαμβάνεται η ψηφοφορία και, ύστερα από νέα ισοψηφία, η πρόταση απορρίπτεται.

Άρθρο 68: Κοινοβουλευτικές και εξεταστικές επιτροπές

1. Η Βουλή στις αρχές κάθε τακτικής συνόδου συνιστά από τα μέλη της διαρκείς κοινοβουλευτικές επιτροπές για να εξετάζουν και να επεξεργάζονται τα νομοσχέδια και τις προτάσεις νόμων που υποβάλλονται, όπως ορίζει ο Κανονισμός της Βουλής.

2. Η Βουλή συνιστά από τα μέλη της εξεταστικές επιτροπές, με απόφασή της που λαμβάνεται με πλειοψηφία των δύο πέμπτων του συνόλου των βουλευτών, ύστερα από πρόταση του ενός πέμπτου του όλου αριθμού των βουλευτών.

Προκειμένου να συσταθούν εξεταστικές επιτροπές για ζητήματα που ανάγονται στην εξωτερική πολιτική και την εθνική άμυνα, απαιτείται απόφαση της Βουλής που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών.

Τα σχετικά με τη συγκρότηση και τη λειτουργία των επιτροπών αυτών καθορίζονται από τον Κανονισμό της Βουλής.

3. Οι κοινοβουλευτικές και εξεταστικές επιτροπές, καθώς και τα Τμήματα της Βουλής, συνιστώνται ανάλογα με τη δύναμη των κομμάτων, των ομάδων και των ανεξαρτήτων, όπως ορίζει ο Κανονισμός.

Άρθρο 69: Αναφορές

Κανένας δεν εμφανίζεται στη Βουλή αυτόκλητος για να αναφέρει οτιδήποτε προφορικά ή εγγράφως. Οι αναφορές πολιτών παρουσιάζονται στη Βουλή εγγράφως από βουλευτή, ο οποίος μπορεί παράλληλα να κάνει και σχετική ερώτηση ή επερώτηση προς τον αρμόδιο υπουργό.

Η Βουλή υποχρεούται να αποστείλει τις αναφορές των πολιτών που της απευθύνονται στους αρμόδιους υπουργούς, οι οποίοι και υποχρεούνται να απαντήσουν εγγράφως στη Βουλή. Η σχετική δε απάντηση του υπουργού, αποστέλλεται από τη Βουλή και στον αναφερόμενο πολίτη.

Οι προτάσεις των πολιτών για ψήφιση ή αλλαγή νόμου καθώς και για αναθεώρηση του Συντάγματος, κατόπιν λαϊκής πρωτοβουλίας, σύμφωνα με τους όρους του παρόντος Συντάγματος, παραδίδονται στον Πρόεδρο της Βουλής.

Άρθρο 70: Άσκηση νομοθετικού Έργου

1. Η Βουλή ασκεί το νομοθετικό της έργο σε Ολομέλεια ή σε τμήματα σύμφωνα με τους ορισμούς του παρόντος Συντάγματος και τον Κανονισμό της.
2. Ο κοινοβουλευτικός έλεγχος ασκείται από τη Βουλή σε Ολομέλεια, όπως ορίζει ο Κανονισμός. Ο Κανονισμός μπορεί να προβλέπει την άσκηση κοινοβουλευτικού ελέγχου και από Τμήμα, καθώς και από τις διαρκείς κοινοβουλευτικές επιτροπές που συγκροτούνται και λειτουργούν κατά τη διάρκεια της συνόδου.

Άρθρο 71: Τμήμα διακοπής των εργασιών

Κατά τη διάρκεια της διακοπής των εργασιών της Βουλής, το νομοθετικό της έργο, εκτός από τα νομοθετήματα που ανήκουν στην αρμοδιότητα της Ολομέλειας, ασκείται από Τμήμα της που συγκροτείται και λειτουργεί σύμφωνα με τον Κανονισμό της.

Άρθρο 72: Αρμοδιότητες

1. Στην Ολομέλεια της Βουλής συζητούνται και ψηφίζονται ο Κανονισμός της, νομοσχέδια και προτάσεις εκτελεστικών του Συντάγματος νόμων για την άσκηση και προστασία των ατομικών δικαιωμάτων, νομοσχέδια και προτάσεις νόμων για την αυθεντική ερμηνεία νόμων, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που σύμφωνα με ειδική πρόβλεψη του Συντάγματος ανατίθεται στην Ολομέλεια της Βουλής ή για τη ρύθμιση του οποίου απαιτείται ειδική πλειοψηφία.
Στην Ολομέλεια της Βουλής ψηφίζεται επίσης ο προϋπολογισμός και ο απολογισμός του Κράτους και της Βουλής.
2. Η συζήτηση και ψήφιση όλων των άλλων νομοσχεδίων ή προτάσεων νόμων μπορεί να γίνεται, κατά τη διάρκεια της συνόδου, από την αρμόδια διαρκή κοινοβουλευτική επιτροπή ή κατά την διάρκεια της διακοπής των εργασιών της Βουλής, από Τμήμα διακοπών, σύμφωνα με τον Κανονισμό της.

Άρθρο 73 : Δικαίωμα πρότασης νόμων

Το δικαίωμα πρότασης νόμων ανήκει στη Βουλή, στην Κυβέρνηση και στο λαό.
Πρόταση στη Βουλή για ψήφιση ή τροποποίηση νόμου από τους πολίτες είναι νόμιμη εφόσον περιλαμβάνει ακριβές σχέδιο νόμου μετά της αιτιολογικής του έκθεσης και συνοδεύεται από υπογραφές τριάντα χιλιάδων (30.000) πολιτών. Η εισαγωγή προς συζήτηση και ψήφιση στη Βουλή, γίνεται με την διαδικασία που προβλέπεται για τις προτάσεις νόμων της Κυβέρνησης και της Βουλής.

Άρθρο 74 : Διαδικασία εισαγωγής για συζήτηση νομοσχεδίων και προτάσεων νόμων

1. Κάθε νομοσχέδιο και κάθε πρόταση νόμου συνοδεύεται υποχρεωτικά από αιτιολογική έκθεση. Πριν εισαχθεί στη Βουλή, μπορεί να παραπεμφθεί για νομοτεχνική επεξεργασία στην επιστημονική υπηρεσία της Βουλής, όπως ορίζει ο Κανονισμός.
2. Τα νομοσχέδια και οι προτάσεις νόμων που κατατίθενται στη Βουλή παραπέμπονται στην οικεία κοινοβουλευτική επιτροπή. Αφού υποβληθεί η έκθεση ή περάσει άπρακτη η προθεσμία που είχε ταχθεί για την υποβολή της, εισάγονται στη Βουλή για συζήτηση, μετά παρέλευση τριών ημερών από τότε, εκτός αν ο αρμόδιος Υπουργός τα έχει χαρακτηρίσει ως επείγοντα. Η συζήτηση αρχίζει ύστερα από προφορική εισήγηση του αρμόδιου Υπουργού και των εισηγητών της Επιτροπής.
3. Δεν εισάγεται για συζήτηση νομοσχέδιο ή πρόταση νόμου που αποσκοπεί στην τροποποίηση διάταξης νόμου, αν δεν έχει καταχωριστεί στην αιτιολογική έκθεση ολόκληρο το κείμενο της διάταξης που τροποποιείται, και στο κείμενο του νομοσχεδίου ή της πρότασης ολόκληρη η νέα διάταξη, όπως διαμορφώνεται με την τροποποίηση.
4. Τροπολογίες ή προσθήκες σε νομοσχέδια ή προτάσεις νόμων, σχετικές ή άσχετες με το αντικείμενο που ρυθμίζεται, δεν επιτρέπονται να εισαχθούν, μετά την περάτωση της επεξεργασίας και ψήφισης στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή ή την πάροδο άπρακτης της ταχθείσας προθεσμίας ή της εισαγωγής με την διαδικασία του κατεπείγοντος, ούτε από βουλευτή ούτε από μέλος της κυβέρνησης.

Άρθρο 75 - Νομοσχέδια και προτάσεις νόμων που συνεπάγονται επιβάρυνση του προϋπολογισμού

Κάθε νομοσχέδιο και κάθε πρόταση νόμου ή τροποποίηση νόμου που συνεπάγονται επιβάρυνση του προϋπολογισμού, δηλαδή πρόσθετη δαπάνη ή ελάττωση εσόδων του προϋπολογισμού δεν εισάγεται για συζήτηση, αν δε συνοδεύεται από ειδική έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους που

καθορίζει τη δαπάνη ή την ελάττωση εσόδων, καθώς και από γραπτή έγκριση του Υπουργού των Οικονομικών, η οποία παρέχεται μόνο σε περίπτωση απρόβλεπτης και άφευκτης ανάγκης ειδικά αιτιολογημένης.

Άρθρο 76 : Συζήτηση και ψήφιση νομοσχεδίων και προτάσεων νόμων

1. Κάθε νομοσχέδιο και κάθε πρόταση νόμου συζητείται και ψηφίζεται μία μόνο φορά, καταρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολο.
2. Νομοσχέδιο ή πρόταση νόμου που έπειτα από ειδική έκτακτη ψηφοφορία στη Βουλή αποφασιστεί ότι είναι κατεπείγον εισάγεται για ψήφιση, ύστερα από περιορισμένη συζήτηση σε μία συνεδρίαση, από την Ολομέλεια ή το αρμόδιο Τμήμα, σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής.
3. Η κωδικοποίηση διατάξεων που υπάρχουν με απλή ταξινόμησή τους, μπορεί να γίνει από την Ολομέλεια της Βουλής με ιδιαίτερο νόμο που τις κυρώνει στο σύνολό τους.

Άρθρο 77 : Αυθεντική ερμηνεία των νόμων (Όπως έχει)

1. Η αυθεντική ερμηνεία των νόμων ανήκει στη νομοθετική λειτουργία.
2. Νόμος που δεν είναι πράγματι ερμηνευτικός ισχύει μόνο από τη δημοσίευσή του.

Άρθρο 78 : Νόμοι φορολογικού περιεχομένου

1. Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος.
 2. Φόρος ή άλλο οποιοδήποτε οικονομικό βάρος δεν μπορεί να επιβληθεί με νόμο αναδρομικής ισχύος.
 3. Το αντικείμενο της φορολογίας, ο φορολογικός συντελεστής, οι απαλλαγές ή εξαιρέσεις από τη φορολογία και η απονομή των συντάξεων δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο νομοθετικής εξουσιοδότησης.
- Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται να επιβληθούν με εξουσιοδότηση νόμων πλαισίων εξισωτικές ή αντισταθμιστικές εισφορές ή δασμοί, καθώς και να ληφθούν οικονομικά μέτρα στο πλαίσιο των διεθνών σχέσεων της Χώρας με οικονομικούς οργανισμούς ή μέτρα που αποβλέπουν στην εξασφάλιση της συναλλαγματικής θέσης της Χώρας.

Άρθρο 79 : Προϋπολογισμός, απολογισμός, γενικός ισολογισμός

1. Η Βουλή κατά την τακτική ετήσια σύνοδό της, εγκρίνει το απολογισμό του προηγούμενου έτους και ψηφίζει τον προϋπολογισμό των εσόδων και εξόδων του Κράτους για το επόμενο έτος.
 2. Όλα τα έσοδα και έξοδα του Κράτους πρέπει να αναγράφονται στον ετήσιο απολογισμό και στον ετήσιο προϋπολογισμό ο οποίος πρέπει να είναι ισοσκελισμένος.
 3. Προσχέδιο του προϋπολογισμού κατατίθεται από τον Υπουργό Οικονομικών στην αρμόδια διαρκή κοινοβουλευτική επιτροπή την πρώτη Δευτέρα του Οκτωβρίου και συζητείται, όπως ορίζει ο Κανονισμός της Βουλής.
 4. Ο Υπουργός Οικονομικών οφείλει κατά τη διάρκεια του επόμενου οικονομικού έτους και εντός της τακτικής Συνόδου της Βουλής, να υποβάλει στη Βουλή απολογισμό για όλα τα έσοδα και τα έξοδα καθώς και την δημόσια περιουσία και τα δημόσια χρέη, συνοδευόμενη από ειδική έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου.
 5. Στην περίπτωση αποκλίσεων του απολογισμού από τον σχετικό προϋπολογισμό, που δεν καλύπτονται από το άρθρο 75 του παρόντος Συντάγματος, η Βουλή αποφασίζει την έγκριση ή μη του απολογισμού με απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών.
- Αν δεν εγκριθεί ο απολογισμός, αυτόματα εκπίπτει του αξιώματός του ο Υπουργός των Οικονομικών. Καλείται δε ο Πρόεδρος της Χώρας να παράσχει εξηγήσεις σε έκτακτη συνεδρίαση της Βουλής κατά τα οριζόμενα στον Κανονισμό της. Η Βουλή με πλειοψηφία των δύο τρίτων του όλου αριθμού των Βουλευτών αποφασίζει, εξ αυτού του λόγου, για την έκπτωση του Προέδρου από το αξίωμά του.

Άρθρο 80 : Μισθός, σύνταξη, χορηγία, αμοιβή, νόμισμα

1. Μισθός, σύνταξη, χορηγία ή αμοιβή ούτε εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Κράτους ούτε παρέχεται χωρίς οργανικό ή άλλο ειδικό νόμο.
2. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την κοπή ή την έκδοση νομίσματος.

Κυβέρνηση

Άρθρο 81

1. Την Κυβέρνηση αποτελεί το Υπουργικό Συμβούλιο που απαρτίζεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον Αντιπρόεδρο και τους Υπουργούς, τους οποίους ορίζει ελεύθερα ο Πρόεδρος, με την επιφύλαξη της επόμενης παραγράφου. Νόμος ορίζει τα σχετικά με τη σύνθεση και τη λειτουργία του Υπουργικού Συμβουλίου.
2. Κανένας δεν μπορεί να διοριστεί μέλος της Κυβέρνησης, αν δεν συγκεντρώνει τα προσόντα που ορίζονται για τον Βουλευτή και επιπλέον αν δεν έχει ασκήσει επάγγελμα στην Ελλάδα τουλάχιστον για μια πενταετία, διαθέτων και σχετική επαγγελματική ασφάλιση. Επίσης δεν πρέπει να έχει οφειλές προς το Δημόσιο, ούτε να έχει διαπράξει βεβαιωμένη φοροδιαφυγή.
Τα παραπάνω προσόντα ελέγχονται από ειδική κατά τον Κανονισμό επιτροπή τη Βουλής, η οποία εάν διαπιστώσει ότι τηρούνται οι ανωτέρω προϋποθέσεις επικυρώνει τον διορισμό.
Σε περίπτωση μη έγκρισης του διορισμού, ο θιγόμενος έχει το δικαίωμα να προσφύγει στο Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο κατά της αποφάσεως της επιτροπής.
3. Οποιαδήποτε επαγγελματική δραστηριότητα των μελών της Κυβέρνησης και του Προέδρου της Βουλής αναστέλλεται κατά τη διάρκεια της άσκησης των καθηκόντων τους.
4. Το αξίωμα του μέλους της Κυβέρνησης είναι ασυμβίβαστο προς οποιοδήποτε άλλο αξίωμα, θέση ή έργο.

Άρθρο 82

1. Η Κυβέρνηση καθορίζει και κατευθύνει τη γενική πολιτική της Χώρας σύμφωνα με τους ορισμούς του Συντάγματος και των νόμων.
2. Ο Πρόεδρος εξασφαλίζει την ενότητα της Κυβέρνησης και κατευθύνει τις ενέργειές της, καθώς και των δημόσιων γενικά υπηρεσιών για την εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής μέσα στο πλαίσιο των νόμων.

Άρθρο 83

1. Κάθε Υπουργός ασκεί τις αρμοδιότητες που ορίζει ο νόμος.
2. Κατά την παράδοση του υπουργείου από τον έναν υπουργό στον άλλον, συντάσσεται δημόσιο πρωτόκολλο παράδοσης και παραλαβής το οποίο περιλαμβάνει και απολογισμό των πεπραγμένων του απερχόμενου υπουργού.

Άρθρο 84 - Εμπιστοσύνη της Βουλής, αρχή της δεδηλωμένης Καταργείται.

Άρθρο 85

Τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, είναι συλλογικώς υπεύθυνα για τη γενική πολιτική της Κυβέρνησης και καθένα από αυτά για τις πράξεις ή παραλείψεις της αρμοδιότητάς του. Σε καμία περίπτωση η έγγραφη ή προφορική εντολή του Προέδρου της Κυβέρνησης δεν απαλλάσσει τους Υπουργούς από την ευθύνη τους.

Άρθρο 86 - Δίωξη κατά μελών της Κυβέρνησης, Ειδικό Δικαστήριο

Η εκδίκαση ποινικών αδικημάτων που τελέσθηκαν από μέλη της κυβέρνησης κατά τη διάρκεια της θητείας τους, υπάγεται απευθείας στην τακτική δικαιοσύνη, όπως και των υπολοίπων πολιτών, ισχύει δε για το αξιόποινο των αδικημάτων αυτών ο χρόνος παραγραφής, ο προβλεπόμενος από τον αντίστοιχο ποινικό νόμο.

Απαγορεύεται η θέσπιση οποιασδήποτε μορφής ασυλίας των μελών της κυβέρνησης, για τελεσθέντα υπ' αυτών ποινικά αδικήματα ή η εξάρτηση της δίωξής τους από οποιαδήποτε άδεια, αναφορά ή άλλη πράξη της Βουλής ή οποιουδήποτε άλλου σώματος ή οργάνου.

Άρθρο 87

1. Η δικαιοσύνη είναι απολύτως ανεξάρτητη από την Νομοθετική και την Εκτελεστική εξουσία, απονέμεται από δικαστήρια συγκροτούμενα από τακτικούς δικαστές που απολαμβάνουν λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία και κληρωτούς ενόρκους, όπου ο νόμος ορίζει..
2. Οι δικαστές και οι ένορκοι κατά την άσκηση των καθηκόντων τους υπόκεινται μόνο στο Σύνταγμα και στους νόμους, και σε καμία περίπτωση δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται με διατάξεις που έχουν τεθεί κατά κατάλυση του Συντάγματος.
3. Η επιθεώρηση των τακτικών δικαστών ενεργείται από δικαστές ανώτερου βαθμού καθώς και από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, των δε εισαγγελιών από αρεοπαγίτες και εισαγγελείς ανώτερου βαθμού, σύμφωνα με τους ορισμούς του νόμου.
4. Νόμος μπορεί να ορίσει την εκλογή προϊσταμένου της Εισαγγελίας κάθε νομού από το λαό.

Άρθρο 88

1. Οι δικαστικοί λειτουργοί διορίζονται με προεδρικό διάταγμα, έπειτα από πρόταση του δικαστικού συμβουλίου σύμφωνα με νόμο, ο οποίος νόμος ορίζει και τα προσόντα και τη διαδικασία της επιλογής τους και είναι ισόβιοι.
Οι ένορκοι διορίζονται με κλήρωση, μεταξύ των πολιτών που διαθέτουν τα προσόντα που ορίζει ο νόμος, χωρίς να επιτρέπεται κανενός είδους προεπιλογή.
2. Οι αποδοχές των δικαστικών λειτουργών καθορίζονται με νόμο που ψηφίζεται με την πλειοψηφία των δύο τρίτων του όλου αριθμού των βουλευτών. Τα σχετικά με τη βαθμολογική και μισθολογική τους εξέλιξη και με την κατάστασή τους γενικά καθορίζονται με ειδικούς νόμους.
Οι ένορκοι αμείβονται για τις ημέρες απασχόλησής τους κατ' αναλογία προς τις αποδοχές των αντίστοιχων δικαστών του Δικαστηρίου στο οποίο δικάζουν.
3. Με νόμο μπορεί να προβλεφθεί εκπαιδευτική και δοκιμαστική περίοδος των δικαστικών λειτουργών, διάρκειας έως τριών ετών, πριν διοριστούν ως τακτικοί. Κατά την περίοδο αυτή μπορούν να ασκούν και καθήκοντα τακτικού δικαστή, όπως νόμος ορίζει.
4. Οι δικαστικοί λειτουργοί μπορούν να παυθούν μόνο ύστερα από δικαστική απόφαση, εξαιτίας ποινικής καταδίκης ή για βαρύ πειθαρχικό παράπτωμα ή ασθένεια ή αναπηρία ή υπηρεσιακή ανεπάρκεια, που βεβαιώνονται όπως νόμος ορίζει.
5. Οι δικαστικοί λειτουργοί, έως και το βαθμό του εφέτη ή του αντεισαγγελέα εφετών και τους αντίστοιχους με αυτούς βαθμούς, αποχωρούν υποχρεωτικά από την υπηρεσία μόλις συμπληρώσουν το εξηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας τους και όλοι όσοι έχουν βαθμούς ανώτερους από αυτούς ή τους αντίστοιχους με αυτούς αποχωρούν υποχρεωτικά από την υπηρεσία μόλις συμπληρώσουν το εξηκοστό έβδομο έτος της ηλικίας τους. Για την εφαρμογή της διάταξης αυτής θεωρείται σε κάθε περίπτωση ως ημέρα που συμπληρώνεται το όριο αυτό η 30ή Ιουνίου του έτους της αποχώρησης του δικαστικού λειτουργού.
6. Μετάταξη δικαστικών λειτουργών απαγορεύεται. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η μετάταξη μεταξύ παρέδρων σε πρωτοδικεία και παρέδρων σε εισαγγελίες, ύστερα από αίτηση των μετατασσομένων, όπως νόμος ορίζει. Οι δικαστές των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων προάγονται στο βαθμό του Συμβούλου της Επικρατείας, όπως νόμος ορίζει.
7. Στα προβλεπόμενα ειδικώς από το Σύνταγμα δικαστήρια ή συμβούλια, στα οποία μετέχουν μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Αρείου Πάγου, προεδρεύει όποιος από τα μέλη τους είναι ο αρχαιότερος στο βαθμό.

Άρθρο 89

1. Το λειτούργημα του τακτικού δικαστή είναι ασυμβίβαστο με οποιοδήποτε δημόσιο αξίωμα θέση ή έργο.
2. Απαγορεύεται στους δικαστικούς λειτουργούς να παρέχουν κάθε άλλη μισθωτή υπηρεσία καθώς και να ασκούν οποιοδήποτε επάγγελμα.
3. Η ανάθεση διοικητικών καθηκόντων σε δικαστικούς λειτουργούς απαγορεύεται. Καθήκοντα σχετικά με την εκπαίδευση των δικαστικών λειτουργών θεωρούνται δικαστικά. Επιτρέπεται η ανάθεση σε δικαστικούς λειτουργούς των καθηκόντων εκπροσώπησης της Χώρας σε διεθνή δικαιοδοτικά όργανα.
4. Επιτρέπεται η συγκρότηση ένωσης δικαστικών λειτουργών, όπως νόμος ορίζει.

Άρθρο 90

1. Οι προαγωγές, των τακτικών δικαστικών λειτουργιών διενεργούνται με αντικειμενικά κριτήρια σύμφωνα με όσα ορίζει νόμος που ψηφίζεται με πλειοψηφία των δύο τρίτων του όλου αριθμού των βουλευτών.

Αντικειμενικά κριτήρια αποτελούν ιδίως τα πειθαρχικά παραπτώματα, η ταχύτητα έκδοσης δικαστικών αποφάσεων, το ποσοστό των εκδοθεισών αποφάσεων οι οποίες εξαφανίστηκαν από ανώτερα δικαστήρια. Αντίστοιχα κριτήρια για τους Εισαγγελείς είναι ιδίως τα πειθαρχικά παραπτώματα, η ταχύτητα και η αποτελεσματικότητα δίωξης του εγκλήματος και η τήρηση του Συντάγματος και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών Ελευθεριών.

Ο Πίνακας προαγωγών του προηγούμενου εδαφίου επικυρώνεται από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο που συγκροτείται από τον Πρόεδρο του οικείου ανωτάτου δικαστηρίου και από μέλη του ιδίου δικαστηρίου που ορίζονται με κλήρωση μεταξύ εκείνων που έχουν τουλάχιστον δύο ετών υπηρεσία στο δικαστήριο αυτό. Στο ανώτατο δικαστικό συμβούλιο της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης μετέχει και ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου. Στο ανώτατο δικαστικό συμβούλιο του Συμβουλίου της Επικρατείας και της διοικητικής δικαιοσύνης μετέχει και ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας που υπηρετεί σε αυτά για τα θέματα που αφορούν τους δικαστικούς λειτουργούς των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και της Γενικής Επιτροπείας. Στο ανώτατο δικαστικό συμβούλιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου μετέχει και ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας που υπηρετεί σε αυτό.

Ο Πίνακας προαγωγών αναρτάται δημόσια. Ο θιγόμενος μπορεί να προσβάλει τον πίνακα ενώπιον της Ολομελείας του οικείου ανωτάτου δικαστηρίου.

2. Οι τακτικοί δικαστές τοποθετούνται στην έδρα του οικείου δικαστηρίου και δεν μετατίθενται, ούτε αποσπώνται, ούτε μετατάσσονται παρά μόνο με την συναίνεσή τους, ή εξαιτίας πειθαρχικού ή άλλου παραπτώματος.

Οι πολίτες της έδρας του δικαστηρίου όπου υπηρετεί ο δικαστικός λειτουργός μπορούν με τοπικό δημοψήφισμα να αποφασίσουν την απομάκρυνσή του από την έδρα. Η τύχη του συγκεκριμένου δικαστικού λειτουργού θα κριθεί από το Ανώτατο Πειθαρχικό Συμβούλιο.

3. Η επιλογή στις θέσεις του Προέδρου και του Αντιπροέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου διενεργείται με κλήρωση μεταξύ των μελών του αντίστοιχου ανωτάτου δικαστηρίου. Ομοίως, η επιλογή στην θέση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου διενεργείται με κλήρωση μεταξύ των αντεισαγγελέων του Αρείου Πάγου. Η θητεία των ανωτέρω είναι ετήσια.

Άρθρο 91

1. Η πειθαρχική εξουσία στους δικαστικούς λειτουργούς, από το βαθμό του αρεοπαγίτη ή αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου και πάνω, ή στους αντίστοιχους με αυτόν, ασκείται από Ανώτατο Πειθαρχικό Συμβούλιο, όπως νόμος ορίζει, το οποίο επιλαμβάνεται αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν καταγγελίας.

2. Το Ανώτατο Πειθαρχικό Συμβούλιο συγκροτείται από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, ως Πρόεδρό του, από δύο αντιπροέδρους του Αρείου Πάγου ή αρεοπαγίτες, δύο αντιπροέδρους ή συμβούλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου και δύο δικηγόρους παρ' Αρείω Πάγω, ως μέλη. Τα μέλη του Συμβουλίου ορίζονται με κλήρωση μεταξύ εκείνων που έχουν υπηρεσία τριών τουλάχιστον ετών στο οικείο ανώτατο δικαστήριο ή έχουν οριστεί δικηγόροι παρ' Αρείω Πάγω από τριετίας και κάθε φορά που το Συμβούλιο καλείται να αποφασίσει για ενέργεια μέλους ανωτάτου δικαστηρίου, εισαγγελέα ή επιτρόπου αποκλείονται από τη σύνθεσή του τα μέλη που ανήκουν στο οικείο δικαστήριο. Εφόσον πρόκειται για πειθαρχική δίωξη κατά μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας, στο Ανώτατο Πειθαρχικό Συμβούλιο προεδρεύει ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου.

3. Η πειθαρχική εξουσία στους λοιπούς δικαστικούς λειτουργούς ασκείται σε πρώτο και δεύτερο βαθμό από συμβούλια που συγκροτούνται με κλήρωση κατά τα δύο τρίτα από τακτικούς δικαστές και κατά το ένα τρίτο με κλήρωση από δικηγόρους παρ' Αρείω Πάγω υπηρετούντες στην έδρα του δικαστηρίου όπου υπηρετεί και ο δικαστικός λειτουργός, κατά τους ορισμούς του νόμου. Το Πειθαρχικό Συμβούλιο το οποίο επιλαμβάνεται αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν καταγγελίας.

4. Οι κατά τις διατάξεις αυτού του άρθρου πειθαρχικές αποφάσεις δεν προσβάλλονται στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Άρθρο 92

1. Οι υπάλληλοι της γραμματείας όλων των δικαστηρίων και των εισαγγελιών μπορεί να παυθούν μόνο με δικαστική απόφαση εξαιτίας ποινικής καταδίκης, ή με απόφαση δικαστικού συμβουλίου για

βαρύ πειθαρχικό παράπτωμα, ασθένεια ή αναπηρία ή υπηρεσιακή ανεπάρκεια που βεβαιώνονται, όπως νόμος ορίζει.

2. Νόμος ορίζει τα προσόντα των υπαλλήλων της γραμματείας όλων των δικαστηρίων και των εισαγγελιών, καθώς και τα σχετικά με την κατάστασή τους γενικά.

3. Οι προαγωγές, τοποθετήσεις, μεταθέσεις, αποσπάσεις και μετατάξεις των δικαστικών υπαλλήλων ενεργούνται ύστερα από σύμφωνη γνώμη υπηρεσιακών συμβουλίων που συγκροτούνται κατά πλειοψηφία από δικαστικούς λειτουργούς και δικαστικούς υπαλλήλους, όπως νόμος ορίζει. Η πειθαρχική εξουσία στους δικαστικούς υπαλλήλους ασκείται από τους ιεραρχικά προϊσταμένους τους δικαστές ή εισαγγελείς ή επιτρόπους ή υπαλλήλους, καθώς και από υπηρεσιακό συμβούλιο, όπως νόμος ορίζει. Κατά των αποφάσεων που αφορούν μεταβολές της υπηρεσιακής κατάστασης των δικαστικών υπαλλήλων, καθώς και κατά των πειθαρχικών αποφάσεων των υπηρεσιακών συμβουλίων επιτρέπεται προσφυγή, όπως νόμος ορίζει.

4. Οι υπάλληλοι των υποθηκοφυλακείων είναι δικαστικοί υπάλληλοι. Οι συμβολαιογράφοι και οι άμισθοι φύλακες υποθηκών και μεταγραφών είναι μόνιμοι εφόσον υπάρχουν οι σχετικές υπηρεσίες ή θέσεις. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν αναλογική εφαρμογή και σε αυτούς.

5. Οι συμβολαιογράφοι και οι άμισθοι φύλακες υποθηκών και μεταγραφών αποχωρούν υποχρεωτικά από την υπηρεσία μόλις συμπληρώσουν το εβδομηκοστό έτος της ηλικίας τους και οι λοιποί μόλις συμπληρώσουν το όριο που προβλέπει ο νόμος.

Άρθρο 93

1. Τα δικαστήρια διακρίνονται σε διοικητικά, πολιτικά και ποινικά.

2. Οι συνεδριάσεις κάθε δικαστηρίου είναι δημόσιες, εκτός αν το δικαστήριο κρίνει με απόφασή του ότι η δημοσιότητα πρόκειται να είναι επιβλαβής στα χρηστά ήθη ή ότι συντρέχουν ειδικοί λόγοι προστασίας της ιδιωτικής ή οικογενειακής ζωής των διαδίκων.

3. Κάθε δικαστική απόφαση πρέπει να είναι ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένη και απαγγέλλεται σε δημόσια συνεδρίαση.

Η γνώμη της μειοψηφίας δημοσιεύεται υποχρεωτικά.

4. Τα δικαστήρια υποχρεωτικά αποφαίνονται στην απόφασή τους για την συνταγματικότητα του εφαρμοζόμενου στην κρινόμενη υπόθεση νόμου και υποχρεούνται να μην εφαρμόζουν νόμο που το περιεχόμενό του είναι αντίθετο προς το Σύνταγμα. Εφόσον διαπιστώσουν αντισυνταγματικότητα του εφαρμοζόμενου νόμου ή αμφιβάλουν για την συνταγματικότητα του νόμου, υποχρεούνται να αναβάλουν την έκδοση της απόφασης και να παραπέμψουν στο Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο προκειμένου να κρίνει αμετάκλητα περί της συνταγματικότητας του νόμου.

Άρθρο 94

1. Στο Συμβούλιο της Επικρατείας και τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια υπάγονται οι διοικητικές διαφορές, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

2. Στα πολιτικά δικαστήρια υπάγονται οι ιδιωτικές διαφορές, καθώς και υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας.

3. Οι δικαστικές αποφάσεις εκτελούνται αναγκαστικά και κατά του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

Άρθρο 95

Στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας ανήκουν:

α) Η μετά από αίτηση αναίρεση τελεσίδικων αποφάσεων των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων.

β) Η επεξεργασία όλων των διαταγμάτων που έχουν κανονιστικό χαρακτήρα, συνοδευόμενα από πλήρη αιτιολογία.

Άρθρο 96

1. Στα τακτικά ποινικά δικαστήρια ανήκει η τιμωρία των εγκλημάτων και η λήψη όλων των μέτρων που προβλέπουν οι ποινικοί νόμοι.

2. Ειδικός νόμος ορίζει τα σχετικά με δικαστήρια ανηλίκων, στα οποία επιτρέπεται να μην εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 93 παράγραφος 2 και 97. Οι αποφάσεις των δικαστηρίων αυτών μπορεί να μην απαγγέλλονται δημόσια.

3. Ειδικό νόμο ορίζουν:

α) Τα σχετικά με τα στρατοδικεία, ναυτοδικεία και αεροδικεία, στην αρμοδιότητα των οποίων δεν μπορεί να υπαχθούν ιδιώτες.

β) Τα σχετικά με το δικαστήριο λειών.

4. Τα δικαστήρια του στοιχείου α' της προηγούμενης παραγράφου συγκροτούνται κατά πλειοψηφία από μέλη του δικαστικού σώματος των ενόπλων δυνάμεων, που περιβάλλονται με τις εγγυήσεις λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας του άρθρου 87 παρ. 1 του Συντάγματος και από στρατοδίκες που κληρώνονται σύμφωνα με ειδικό νόμο. Για τις συνεδριάσεις και αποφάσεις των δικαστηρίων αυτών εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 2 έως 4 του άρθρου 93.

Άρθρο 97

1. Τα κακουργήματα και τα πολιτικά εγκλήματα δικάζονται από μικτά ορκωτά δικαστήρια.
2. Τα εγκλήματα δικαστών και δικηγόρων δικάζονται από αμιγή ορκωτά δικαστήρια συγκροτούμενα όπως προβλέπει ειδικός νόμος και προεδρευόμενα από τακτικό δικαστή, χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Άρθρο 98

1. Στην αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου ανήκουν:
α. Ο έλεγχος των οικονομικών των κομμάτων σύμφωνα με το άρθρο 29 του Συντάγματος.
β. Ο έλεγχος των οικονομικών και του πόθεν έσχες των μελών της κυβέρνησης, των βουλευτών και όσων κρατικών αξιωματούχων διαχειρίζονται δημόσιο χρήμα.
Ο έλεγχος της προηγούμενης παραγράφου είναι δημόσιος ώστε να μπορεί να περιέλθει σε γνώση των πολιτών και δεν υπόκειται σε κανενός είδους απόρρητο.
γ. Η ειδική έκθεση του άρθρου 79 του Συντάγματος.
δ. Ο έλεγχος των δαπανών του Κράτους, καθώς και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων, που υπάγονται με ειδική διάταξη νόμου στο καθεστώς αυτό.
ε. Ο έλεγχος συμβάσεων στις οποίες αντισυμβαλλόμενος είναι το Δημόσιο ή άλλο νομικό πρόσωπο που εξομοιώνεται με το Δημόσιο από την άποψη αυτή. Εξαιρούνται εκείνες μόνο οι συμβάσεις τις οποίες προβλέπει ειδικός νόμος που ψηφίζεται από αυξημένη πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των βουλευτών.
στ. Ο έλεγχος των λογαριασμών των δημόσιων υπολόγων και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων, που υπάγονται στον προβλεπόμενο από το εδάφιο α' έλεγχο.
2. Οι αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν υπόκεινται στον έλεγχο του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Άρθρο 99

Αγωγές κακοδικίας κατά δικαστικών λειτουργών δικάζονται από ειδικό δικαστήριο συγκροτούμενο από πέντε δικηγόρους με εικοσαετή τουλάχιστον θητεία, οι οποίοι επιλέγονται με κλήρωση από τους υπηρετούντες σε όλη την Επικράτεια δικηγόρους, πλην των δικηγόρων που είναι μέλη του δικηγορικού Συλλόγου όπου υπηρετεί ο δικαστικός λειτουργός.
Του δικαστηρίου προεδρεύει ο αρχαιότερος δικηγόρος.

Άρθρο 100

1. Συνιστάται Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο στο οποίο υπάγονται:
α) Ο έλεγχος της τυπικής και ουσιαστικής συνταγματικότητας των νόμων, είτε αυτεπαγγέλτως, είτε κατόπιν παραπομπής από δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 4.
β) Η εκδίκαση ενστάσεων κατά του κύρους των προεδρικών και των βουλευτικών εκλογών.
γ) Ο έλεγχος της νομιμότητας της διαδικασίας προκήρυξης δημοψηφίσματος, σύμφωνα με το Σύνταγμα, καθώς και ο έλεγχος του κύρους και των αποτελεσμάτων δημοψηφίσματος.
δ) Η κρίση για τα ασυμβίβαστα ή την έκπτωση βουλευτή ή μέλους της κυβέρνησης.
ε) Η άρση της αμφισβήτησης για το χαρακτηρισμό κανόνων του διεθνούς δικαίου ως γενικά παραδεγμένων.
2. Το δικαστήριο της προηγούμενης παραγράφου συγκροτείται από πέντε τακτικούς δικαστές των τριών ανωτάτων δικαστηρίων της χώρας, πέντε τακτικούς καθηγητές των νομικών σχολών της χώρας και πέντε δικηγόρους με εικοσαετή θητεία εξ όλων των δικηγορικών συλλόγων της χώρας κατόπιν κληρώσεως όλων αυτών και προεδρεύει ο αρχαιότερος των δικαστών. Μαζί με τα ανωτέρω τακτικά μέλη επιλέγονται με τον ίδιο τρόπο και ισάριθμα αναπληρωματικά μέλη.
Η διάρκεια της θητείας των μελών του ανωτέρω δικαστηρίου είναι τριετής.
Κατά τη διάρκεια της θητείας του, οι τακτικοί δικαστές μέλη του Συνταγματικού Δικαστηρίου δεν μπορούν να ασκήσουν τα καθήκοντά τους στο δικαστήριο που υπηρετούν.
3. Η οργάνωση και λειτουργία του δικαστηρίου καθώς και τα σχετικά με τη διαδικασία σ' αυτό ορίζονται με ειδικό νόμο.

4. Οι αποφάσεις του δικαστηρίου είναι αμετάκλητες.

Διάταξη νόμου, που κηρύσσεται αντισυνταγματική, είναι ανίσχυρη από τη δημοσίευση της σχετικής απόφασης ή από το χρόνο που ορίζεται με την απόφαση.

Άρθρο 100Α

[Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους καταργείται.]

Διοίκηση

Άρθρο 101

1. Η διοίκηση του Κράτους οργανώνεται σύμφωνα με το αποκεντρωτικό σύστημα.

Οι μορφές διοίκησης του Κράτους είναι η κεντρική διοίκηση, η τοπική αυτοδιοίκηση και η ειδική διοίκηση.

2. Η διοίκηση του Κράτους οφείλει να τηρεί το Σύνταγμα, τους νόμους και τις δικαστικές αποφάσεις και να υπηρετεί τους πολίτες.

Άρθρο 101Α

Όπου κρίνεται αναγκαία η συγκρότηση και λειτουργία ανεξάρτητης αρχής, τα μέλη της διορίζονται με κλήρωση που διενεργεί το Προεδρείο της Βουλής, εξ εκείνων των υποψηφίων που συγκεντρώνουν τα απαραίτητα για την συγκεκριμένη περίπτωση νόμιμα προσόντα.

Τα μέλη αυτά διορίζονται πάντα για ορισμένη υπό του νόμου προβλεπόμενη θητεία και διέπονται από προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία.

Άρθρο 102

1. Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου, δευτέρου και τρίτου βαθμού. Υπέρ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης συντρέχει τεκμήριο αρμοδιότητας για τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων. Με νόμο μπορεί να ανατίθεται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης η άσκηση αρμοδιοτήτων που συνιστούν αποστολή του Κράτους.

2. Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης έχουν διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια.

Από τους οικονομικούς πόρους που αποδίδει η περιοχή εκάστου οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης παρακρατείται πρώτα από τον οικείο οργανισμό το προβλεπόμενο από τον νόμο ποσοστό, το δε υπόλοιπο αποδίδεται στην κεντρική διοίκηση.

Με ειδικό νόμο μπορεί να ανατεθεί στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης η συλλογή δημοσίων εσόδων.

3. Οι αρχές των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης εκλέγονται με καθολική και μυστική ψηφοφορία, από τους Έλληνες πολίτες, με δύο ξεχωριστά ψηφοδέλτια, ένα για τον Δήμαρχο, Νομάρχη ή Περιφερειάρχη κατά περίπτωση, οι οποίοι εκλέγονται με απόλυτη πλειοψηφία και ένα για τα αντίστοιχα συμβούλια για τα οποία ισχύει η εκλογή τους με το σύστημα της απλής αναλογικής. Σε περίπτωση που υποψήφιος δήμαρχος, νομάρχης ή περιφερειάρχης αντίστοιχα, δεν συγκέντρωση απόλυτη πλειοψηφία, η εκλογή επαναλαμβάνεται την επόμενη Κυριακή μεταξύ των δύο σχετικώς πλειοψηφισάντων.

Με ενυπόγραφη πρόταση πολιτών που εκπροσωπούν το 5% του εκλογικού σώματος, προκηρύσσεται υποχρεωτικά τοπικό δημοψήφισμα για οποιοδήποτε τοπικό θέμα.

Νόμος μπορεί να προβλέψει την εκλογή από το λαό αιρετού επικεφαλής της Αστυνομίας κάθε νομού.

4. Οι σχέσεις Κεντρικής Διοίκησης και Τοπικής Αυτοδιοίκησης καθορίζονται με νόμο που συγκεντρώνει την πλειοψηφία των δύο τρίτων του όλου αριθμού των βουλευτών.

5. Για την εκτέλεση έργων ή την παροχή υπηρεσιών ή την άσκηση αρμοδιοτήτων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης δύνανται σύνδεσμοι οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης να συνεργάζονται μεταξύ τους και να διοικούνται για τους σκοπούς αυτούς από αιρετά όργανα.

6. Το Κράτος ασκεί στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης εποπτεία που συνίσταται αποκλειστικά σε έλεγχο νομιμότητας και δεν επιτρέπεται να εμποδίζει την πρωτοβουλία και την ελεύθερη δράση τους.

7. Τα αιρετά όργανα τοπικής αυτοδιοίκησης λογοδοτούν δημόσια ενώπιον των πολιτών και εκπίπτουν αυτοδικαίως του αξιώματός τους σε περίπτωση ποινικής καταδίκης τους για τα αδικήματα που προβλέπει ο νόμος.

Άρθρο 103

1. Οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι εκτελεστές της Βούλησης του Κράτους και υπηρετούν τους πολίτες, οφείλουν δε πίστη στο Σύνταγμα και αφοσίωση στην Πατρίδα. Τα προσόντα και ο τρόπος του διορισμού τους ορίζονται από το νόμο, σύμφωνα με τις αρχές της ισότητας και της αξιοκρατίας.
2. Κανένας δεν μπορεί να διοριστεί υπάλληλος σε οργανική θέση που δεν είναι νομοθετημένη.
3. Οι δημόσιοι υπάλληλοι που κατέχουν οργανικές θέσεις κρίνονται ανάλογα με την αποδοτικότητά τους και την αξιολόγηση των πολιτών σύμφωνα με τους όρους ειδικού νόμου και αναλόγως εξελίσσονται ιεραρχικά και μισθολογικά.
4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων έχουν εφαρμογή και στους υπαλλήλους της Βουλής.
5. Η πρόσληψη υπαλλήλων στο Δημόσιο, στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και στη Βουλή, γίνεται κατόπιν διαγωνισμού ή κλήρωσης, σύμφωνα με τον αντίστοιχο νόμο και πάντα υπό τον έλεγχο ειδικής ανεξάρτητης αρχής .

Άρθρο 104

1. Κανένας από τους υπαλλήλους που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο δεν μπορεί να διοριστεί σε άλλη θέση δημόσιας υπηρεσίας ή οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή δημόσιας επιχείρησης ή οργανισμού κοινής ωφέλειας.
2. Δεν απαιτείται προηγούμενη άδεια για να εισαχθούν σε δίκη δημόσιοι υπάλληλοι, καθώς και υπάλληλοι οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

Άρθρα 106, 107, 109

[Καταργούνται]

Άρθρο 108

1. Το Κράτος μεριμνά για τη ζωή του απόδημου ελληνισμού και τη διατήρηση των δεσμών του με τη μητέρα Πατρίδα. Επίσης μεριμνά για την παιδεία και την κοινωνική και επαγγελματική προαγωγή των Ελλήνων που εργάζονται έξω από την Επικράτεια. Οι Έλληνες κάτοικοι του εξωτερικού συμμετέχουν και ψηφίζουν στις προεδρικές και βουλευτικές εκλογές, σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 51 παράγραφος 4.
2. Συγκροτείται με ειδικό νόμο Συμβούλιο Απόδημου Ελληνισμού, με την ισότιμη συμμετοχή Ελλήνων της διασποράς, που έχει ως αποστολή του την έκφραση όλων των δυνάμεων του απανταχού ελληνισμού.

Άρθρο 110 - Αναθεώρηση του Συντάγματος

1. Οι διατάξεις του Συντάγματος υπόκεινται σε αναθεώρηση.
2. Η διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος άρχεται είτε με απόφαση της Βουλής που λαμβάνεται, ύστερα από πρόταση πενήντα (50) τουλάχιστον βουλευτών, με πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των μελών της, είτε ύστερα από υπογραφές διακοσίων χιλιάδων (200.000) πολιτών.
3. Σε κάθε περίπτωση η πρόταση θα περιλαμβάνει τις αναθεωρητέες διατάξεις, συγκεκριμένο σχέδιο αναθεώρησης και αιτιολογική έκθεση.
4. Τόσο η απόφαση της Βουλής, όσο και η πρόταση των πολιτών της παραγράφου 2, τίθενται υποχρεωτικά σε δημοψήφισμα.

Άρθρο 111 - Συντακτικές Πράξεις & Ψηφίσματα

Κάθε διάταξη νόμου ή διοικητικής πράξης με κανονιστικό χαρακτήρα, που είναι αντίθετη προς το Σύνταγμα, καταργείται από την έναρξη της ισχύος του.

Άρθρο 112 - Έκδοση νόμου που προβλέπεται από το Σύνταγμα

Σε θέματα που για τη ρύθμισή τους προβλέπεται ρητά από διατάξεις του Συντάγματος η έκδοση νόμου, οι κατά περίπτωση νόμοι ή διοικητικές πράξεις κανονιστικού χαρακτήρα, που υπάρχουν κατά την έναρξη της ισχύος του, εξακολουθούν να ισχύουν ώσπου να εκδοθεί ο νόμος που προβλέπεται κατά περίπτωση, εκτός αν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις του Συντάγματος.

Άρθρο 113

Ο υπάρχων Κανονισμός της Βουλής εξακολουθεί να ισχύει έως την έναρξη της ισχύος του νέου Κανονισμού της Βουλής, εκτός εκείνων των διατάξεων που είναι αντίθετες με το παρόν Σύνταγμα.

Άρθρο 114

Η εκλογή του πρώτου Προέδρου της Δημοκρατίας πρέπει να πραγματοποιηθεί το αργότερο μέσα σε δύο μήνες από τη δημοσίευση του Συντάγματος, ομού μετά της εκλογής της πρώτης Βουλής.

Άρθρο 115

Ο νόμος που προβλέπεται στο άρθρο 100 παρ. 3 πρέπει να εκδοθεί το αργότερο μέσα σε τρεις μήνες από την εκλογή της νέας Βουλής. Έως ότου εκδοθεί αυτός ο νόμος και αρχίσει να λειτουργεί το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο, εξακολουθούν να ισχύουν οι ρυθμίσεις του προηγούμενου Συντάγματος σε ότι αφορά την λειτουργία και τις αρμοδιότητες του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου.

Άρθρο 116

Δεν αποτελεί διάκριση λόγω φύλου η λήψη θετικών μέτρων για την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών. Το Κράτος μεριμνά για την άρση των ανισοτήτων που υφίστανται στην πράξη, ιδίως σε βάρος των γυναικών.

Άρθρο 117

1. Δημόσια ή ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις που καταστράφηκαν ή καταστρέφονται από πυρκαγιά ή που με άλλο τρόπο αποψιλώθηκαν ή αποψιλώνονται δεν αποβάλλουν για το λόγο αυτό το χαρακτήρα που είχαν πριν καταστραφούν, κηρύσσονται υποχρεωτικά αναδασωτέες και αποκλείεται να διατεθούν για άλλο προορισμό.
2. Η αναγκαστική απαλλοτρίωση δασών ή δασικών εκτάσεων που ανήκουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου επιτρέπεται μόνο υπέρ του Δημοσίου σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 17, για λόγους δημόσιας ωφέλειας διατηρείται πάντως η μορφή τους αμετάβλητη ως δασική.
3. Με νόμο είναι δυνατόν να μεταφερθούν δημόσια δάση στην κυριότητα οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης.

Άρθρο 118

Μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών από την εκλογή της πρώτης Βουλής θα πρέπει να ψηφιστεί νέος οργανισμός δικαστηρίων ο οποίος θα εναρμονίζεται με το παρόν Σύνταγμα και θα γίνουν όλες οι προβλεπόμενες αλλαγές στη συγκρότηση της Δικαιοσύνης.

Άρθρο 119 - Ψηφιακή άμεση δημοκρατία

1. Το Κράτος υποχρεούται να μεριμνήσει, ώστε με την βοήθεια των νέων ψηφιακών τεχνολογιών, να κάνει πράξη το πανάρχαιο όραμα του Ελληνισμού για Άμεση Δημοκρατία, τοποθετώντας την Ελλάδα στην πρωτοπορία του παγκόσμιου πολιτισμού, με τη συμμετοχή των πολιτών άμεσα τόσο στην ψήφιση σημαντικών νόμων όσο και στη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων.
2. Το αργότερο εντός δύο ετών από την δημοσίευση του παρόντος Συντάγματος, θα πρέπει η κυβέρνηση να εισάγει προς ψήφιση νόμο με το οποίο θα ρυθμίζονται τα σχετικά θέματα για να αρχίσει δοκιμαστικά η υλοποίηση της Ψηφιακής Άμεσης Δημοκρατίας.

Άρθρο 120

1. Ο σεβασμός στο Σύνταγμα και τους νόμους που συμφωνούν με αυτό και η αφοσίωση στην Πατρίδα και τη Δημοκρατία αποτελούν θεμελιώδη υποχρέωση όλων των Ελλήνων.
2. Ο σφετερισμός, με οποιονδήποτε τρόπο, της λαϊκής κυριαρχίας και των εξουσιών που απορρέουν από αυτή διώκεται μόλις αποκατασταθεί η νόμιμη εξουσία, οπότε αρχίζει και η παραγραφή του εγκλήματος.
3. Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία.

